Dawid i wielki Goliat

Od Jozuego do proroków • 1 Sm 17:32–40,45–50

Myśl przewodnia

Prawdziwa odwaga pomaga wybierać dobro i szukać bezpiecznej pomocy.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Dawid był młodym pasterzem. Kiedy przyszedł do obozu Izraelitów, zobaczył, że ludzie boją się wielkiego wojownika Goliata.

Dawid zaufał Bogu i nie chciał zakładać ciężkiej zbroi króla Saula. Wybrał to, co dobrze znał.

Biblia opisuje, jak Dawid pokonał Goliata. Nie musimy odgrywać walki, aby zrozumieć tę historię.

Dawid był młody, kiedy stanął przed trudnym zadaniem. Poprosił o pomoc Boga i zachował odwagę. Bycie odważnym może oznaczać również powiedzenie dorosłemu, że boimy się czegoś i potrzebujemy wsparcia. Dzieci nie muszą same walczyć z żadnym niebezpieczeństwem.

My też czasem czujemy strach. Odwagą bywa powiedzenie prawdy, obrona kolegi dobrym słowem i poproszenie zaufanego dorosłego o pomoc.

Cele lekcji

- Rozpoznaje Dawida i Goliata.
- Rozumie, że odwaga może oznaczać proszenie o pomoc.
- Wskazuje sposób unikania bójek.
- Potrafi odpowiedzieć: Czy małe dziecko musi samo pokonać kogoś większego?

Przebieg zajęć

Powitanie i pokaz — 3 min

„Co robisz, gdy czegoś się boisz?” — można pokazać gest, nie trzeba opowiadać.

Biblijna opowieść — 5 min

Lektura 1 Sm 17:32–40,45–50. Od opowieści o Rut przechodzimy do historii Dawida, jej prawnuka według Rt 4:17–22. Biblijny portret Dawida zawiera czyny odważne, ale także ciężkie błędy króla.

Rozpoznajemy i nazywamy — 5 min

Nazwij postacie: Dawid, Saul, Goliat; pokaż różnicę między ciężką zbroją a prostym strojem pasterza.

Zabawa oraz karta — 6 min

Rysujemy małego pasterza i trzy symbole odwagi: serce, pomocną dłoń, ucho słuchającego dorosłego. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Narysuj osobę, do której zwrócisz się z prośbą o pomoc.

Spokojne zakończenie — 3 min

Powtarzamy: „Mogę być odważny i poprosić o pomoc”.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Kim był Dawid?

Młodym pasterzem.

Czego Dawid nie założył?

Zbroi Saula.

Jak bezpiecznie okazać odwagę?

Powiedzieć prawdę lub poprosić o pomoc.

Czy małe dziecko musi samo pokonać kogoś większego?

Nie. Może odejść i poprosić dorosłego o pomoc.

Pomoce dydaktyczne

• Ilustracja Dawida bez scen walki

• duże kredki i kartki

• papierowy symbol serca

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Młodszym przedstaw opowieść o odwadze bez przemocy obrazowej. U starszych oddziel 1 Sm 17 od 2 Sm 11–12: odpowiedzialność za nadużycie władzy spoczywa na Dawidzie; nie obwiniaj Batszeby. Skrucha nie usuwa skutków krzywdy.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Nie przedstawiaj przemocy i nadużycia władzy jako wzoru rozwiązywania konfliktów.

• 1 Sm 17 opisuje konflikt Dawida z Goliatem i jego zwycięstwo. Młodsze dzieci poznają odwagę i odmowę przyjęcia cudzej zbroi; bez graficznych obrazów śmierci oraz bez zachęcania do walki.

• 1 Sm 16 opisuje namaszczenie Dawida. Kolejność opowiadania i dodatkowe szczegóły w 1 Sm 16–17 warto omówić z najstarszymi jako elementy konstrukcji narracyjnej.

• 1 Sm 24 opisuje odmowę zabicia Saula mimo możliwości odwetu. To ważne uzupełnienie prostego obrazu odwagi jako siły przeciw przeciwnikowi.

• 2 Sm 11–12 zawiera opis wykorzystania królewskiej przewagi wobec Batszeby, doprowadzenia do śmierci Uriasza i napomnienia Natana. Odpowiedzialność za nadużycie spoczywa na Dawidzie. Nie przypisuj Batszebie winy bez tekstowej podstawy.

• 2 Sm 12 pokazuje uznanie winy przez Dawida po wystąpieniu Natana. Przy rozmowie o skrusze nie należy sugerować, że samo wyznanie winy usuwa wyrządzoną krzywdę czy odpowiedzialność sprawcy.

• Bez kamieni, proc, walk na niby ani straszenia dzieci olbrzymem.

• Dla dzieci 3–9 lat bez brutalnych opisów walki oraz wątków seksualnych. Dla 13–15 lat problem nadużycia władzy omawiaj rzeczowo, bez szczegółów drastycznych i bez obwiniania ofiary. Każde ujawnienie krzywdy traktuj według zasad ochrony małoletnich.

• 1 Sm 17 opowiada o Goliacie; sprawa nadużycia władzy przez Dawida jest w 2 Sm 11–12. Są to różne okresy jego życia i trzeba je wyraźnie rozdzielić.

• RED. II: Młodszym przedstaw opowieść o odwadze bez przemocy obrazowej. U starszych oddziel 1 Sm 17 od 2 Sm 11–12: odpowiedzialność za nadużycie władzy spoczywa na Dawidzie; nie obwiniaj Batszeby. Skrucha nie usuwa skutków krzywdy.

• Teksty do porównania: 1 Sm 17:32–50; 24:4–8; 2 Sm 11:1–12:13

Kontynuacja w domu

Porozmawiajcie o jednej bezpiecznej sytuacji, w której można wykazać się odwagą.